

เรียนดี เป็นเด็กดี เพราะการเจริญกรรมฐาน

สุริย์พร โอริส

R21008

ข้าพเจ้าได้เข้าปฏิบัติธรรมเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ครั้งแรกที่เข้าปฏิบัติธรรมนั้น
ค่อนข้างเข้มนั้นมาก จะไม่มีการสวดมนต์ทำวัตรทั้งเช้าและเย็น จะเป็นการปฏิบัติอย่าง
เดียว คือ เข้าตึนอนประมาณ ๓ ครั้ง ลงปฏิบัติบริเวณหน้าห้องอาคารที่พัก พอตี ๔
ก็จะเตรียมกราบพระ ๕ ครั้ง คือกราบพระรัตนตรัย ๓ ครั้ง คือ อรหันตสัมมา...จนสุ
ปฏิปันโน...แล้วต่อด้วยมาตา-ปิตุ และ ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ แล้วก็จะเริ่มปฏิบัติกันเลย
คือ เดินจงกรม ๑ ชั่วโมง นั่ง ๑ ชั่วโมง เป็นอย่างน้อย

ข้าพเจ้าได้ไปปฏิบัติธรรมหลายครั้ง กว่าที่จะนั่งได้ครบ ๑ ชั่วโมง โดยไม่ขยับเลย
ช่วงแรกๆต้องฝืนใจมาก แต่เมื่อผ่านช่วงนั้นไปแล้วก็จะสามารถปฏิบัติได้และรู้เท่าทัน
เวทนา ข้าพเจ้าปฏิบัติครั้งละ ๓ วันบ้าง ๕ วันบ้าง แล้วกลับไปปฏิบัติที่บ้านทุกวัน แต่

จะหาเวลาปฏิบัติที่วัดทุกเดือน จนบางครั้งทางครอบครัวไม่เข้าใจ กลัวว่าข้าพเจ้าจะ
หมกมุ่นเรื่องนี้มากเกินไป ข้าพเจ้าอธิษฐานจิตอยากให้สามีกับเพื่อนของเขาปฏิบัติธรรม
พอรู้ว่าการปฏิบัติธรรมไม่ใช่เป็นการละทิ้งครอบครัว การปฏิบัติธรรมเป็นการฝึกฝน
ตนเอง เรียนรู้ดูตัวเอง ฝึกฝนความอดทนทุกสิ่งทุกอย่าง เช่น ความเจ็บปวดจากเวทนา
อดทนที่ต้องตื่นแต่เช้ามีด ต้องรอคอย ต้องเข้าระเบียบต่างๆ และต้องวางทิวทัศน์ของตนเอง
ให้ได้เสียก่อน หลังจากนั้นสามีก็เข้าใจและไปรับไปส่งข้าพเจ้าปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน
ทุกครั้ง หากไม่ติดภารกิจอะไร

บุตรชายคนเล็กของข้าพเจ้าชื่อน้องยอร์ช เป็นคนค่อนข้างอดทนน้อย ไม่ชอบรอ
คอยอะไรนานๆ และเวลาไปโรงเรียนคุณครูมักฟ้องข้าพเจ้าเสมอว่า น้องยอร์ชชอบคุย
ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน เรียนก็ไม่ค่อยดีเท่าไร ทำให้ข้าพเจ้าเป็นห่วงเขามาก
หลังจากข้าพเจ้าเจริญกรรมฐานเสร็จก็จะอธิษฐานจิตถึงหลวงพ่อบุญ ขอให้ลูกๆ เป็นเด็กดี
มีปัญญา ขยันหมั่นเพียร ตั้งใจเล่าเรียนหนังสือ และขอให้ได้มีโอกาสเข้าปฏิบัติธรรม

เวลาข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่อบ้างช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ก็จะพาน้องยอร์ชไปด้วย และให้ไปกราบหลวงพ่อบ้างทุกครั้ง มีอยู่วันหนึ่งหลังจากได้กราบหลวงพ่อบ้างก็กลับ ได้พบกับหลวงพ่ที่ท่านหนึ่ง ทราบภายหลังว่าชื่อหลวงพ่ประกาศิต ท่านเห็นลูกชายตาม ข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่บ่อยๆ ท่านจึงแนะนำให้น้องยอร์ชไปบวชเณร ในโครงการสามเณรใจเพชร โดยไปสมัครที่ยุวพุทธิกสมาคมฯ แล้วจะปฏิบัติธรรมที่ยุวพุทธฯ เป็นเวลา ๗ วัน ถ้าเด็กสามารถปฏิบัติธรรมได้ก็จะได้บวชที่วัดอัมพวัน โดยหลวงพ่ที่ท่านบวชให้ ชื่อว่าโครงการสามเณรใจเพชรภาคฤดูร้อน เป็นช่วงที่ปิดเทอมพอดี ประมาณเดือนเมษายน ข้าพเจ้าดีใจมากที่ได้คำแนะนำที่ดี เพราะท่านบอกว่าเด็กที่ได้มาบวชเณรกลับไปแล้วจะเรียนดีและเป็นเด็กดี ข้าพเจ้าคิดว่าลูกจะไม่ยอมบวช แต่เมื่อพูดกับลูกแล้วลูกชายยอมบวช ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าดีใจมาก ลูกชายสามารถผ่านการคัดเลือกได้บวชในโครงการสามเณรใจเพชรภาคฤดูร้อนของยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เป็นเวลา ๑ เดือน ที่วัดอัมพวัน

หลังจากที่ลูกชายลาสิกขาไปแล้ว ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงไปมาก จากที่เคยเป็นเด็กสมาธิสั้นและรอคอยอะไรไม่ได้นาน จากที่เรียนไม่ดีนักก็กลับเรียนดีมากขึ้น

ขยันหมั่นเพียร รับผิดชอบตัวเองสูง จึงสามารถสอบคัดเลือกเข้าเรียนในห้องที่เรียนดี
ที่สุดของระดับโรงเรียนประจำจังหวัด จึงทำให้ข้าพเจ้า มั่นใจในการปฏิบัติธรรมเจริญ
กรรมฐาน หากเราตั้งใจปฏิบัติสม่ำเสมอ และข้อสำคัญต้องมีศรัทธาในตัวเอง ข้าพเจ้า
รับรองว่าได้ผลใน สิ่งที่ดีๆที่เราปรารถนา

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่อบุญเป็นอย่างสูง ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้พบสิ่งที่ดีใน
ชีวิต ได้เปลี่ยนนิสัยจากเป็นคนอารมณ์ร้อนมาเป็นคนอารมณ์เย็น มีเหตุผล ทำให้
ข้าพเจ้ารู้จักการเจริญพระกรรมฐาน และได้นำหลักธรรมที่หลวงพ่อบรมสั่งสอนไป
ปฏิบัติและเป็นประโยชน์มากในชีวิตประจำวัน